

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha 10

Afrika ve Strašnicích
Jak divoká je Šárka?
Rozhovor se Špagetou
Oldskautská slavnost?
Živá zahrada
Představuje se Hermiona

...a další

Milí čtenáři,
setkáváme se na stránkách Lokali v tomto kalendářním roce naposledy, což je skvělá příležitost k zamyšlení, jaká mrcha je ten čas. Odnáší nám to, co jsme si pracně vybudovali a žene nás na svých vlnách vstříc neznámé a rozježené budoucnosti. Nic nám nepomáhají světlice vypálené na přelomu let, to, co se na nás žene, neosvětlí.

A taky si můžeme stěžovat na Vánoce, největší svátek obchodníků v roce. Dělají vše proto, aby pokladnami protéklo co nejvíce peněz. Divit se jim nejde. Navíc se nic nestíhá, úklidy, cukroví... Nebo jsou to ty svátky pokoje a smíření, jak se o nich tvrdilo dříve?

Nezbývá se nám než snažit, aby byly skutečně naše a ne takové, jaké by si hypersupermarkety přály. Třeba tím, že si vzpomenete na někoho, koho jste dlouho neviděli a navštívíte ho nebo mu aspoň pošlete pohled.

Příjemně prožité vánoční svátky v kruhu blízkých vám přeje

ATRI, Tecklis, Ruda a Žabka, vaše redakce Lokali.

OBSAH

JAK DIVOKÁ JE DIVOKÁ ŠÁRKA?
PRVNÍ ODDÍLOVÁ VÝPRAVA 305. SMEČKY
STŘEDISKOVÝ SRAZ
AFRIKA VE STRAŠNICÍCH
VÝPRAVA DO SEDLA
NOČNÍ VÝSADEK
JEDNODENNÍ VÝLET
VÝPRAVA DO LOMNICE NAD POPELKOU
VÝPRAVA NA KOLÍN
NOVÁ NAUČNÁ STEZKA V ZAHRADNÍM MĚSTĚ
OLDSKAUTSKÁ SLAVNOST
VÝLET DO PLZNĚ
OS KLUBY HLÁŠÍ
ROZHOVOR: ŠPAGETA
VIKI A ŽIVÁ ZAHRADA
DOPIS: BETLÉMSKÉ SVĚTLO
PŘEDSTAVUJE SE: HERMIONA

PLÁNOVNÍK

31. 1. – 3. 2. 2013 Střediskové hory

***Uzávěrky čísel v roce 2013:
1. února, 5. dubna, 31. května,
13. října, 15. listopadu.***

Téma příštího čísla: klubovny

Autorem fotografie na titulní straně je Jakub Štros-Mrňous.

K článku v Lokali 4/2012

Úmrtí prof. Grandtnera bylo opravdu uvedeno správně,
celý článek je z roku 1996

JAK DIVOKÁ JE DIVOKÁ ŠÁRKA?

KIKA

Celkem dost – teda alespoň předtím, než u ní postavili McDonald, uprostřed koupaliště, hospodu a mlýn. Rozeklané skály – prů buližníkový masiv, pokud se v tom někdo vyzná – se však stále tyčí nad hlubokými soutěskami a údolními, v nepřístupných úbočích ještě pořád rostou pokroucené, staré listnaté stromy a sem tam se najde i jeskyně, která není plná odpadků. Ale když je listopad, je v Divoké Šárce zima. Zvláště, když nad Prahou panuje inverze.

Příliš divoké (naštěstí) nebyly Sýkory a Sýkorky, které se do ní v neděli 18. listopadu vypravily na výlet,

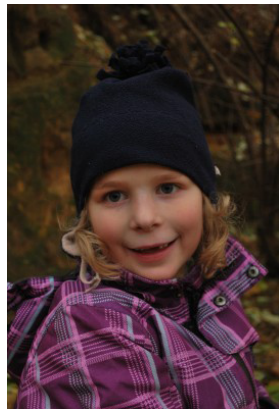
a tak se večer zpátky na Strašnickou vrátili všechny. Složení Malina, Čiperka, Banán/Rarášek/Kristýnka, Veverka, Natka, Niči, Hermiona,

Vlnka a nádvakem Kika a Opička se pod Alčiným vedením pokusilo proukoumat nejrůznější šárecké hlubiny i výšiny: odkrytým vstupem se několika nejstatečnějším (rozuměj mladším, starší byly líné, ovšem až na Natku) podařilo vlézt do podzemních prostor, které jsou pod Šárkou údajně už z dob protektorátu. Všechny se vyškřábaly na jednu z vyhlídek, odkud jsme se pak velmi outdoor-offroadovým způsobem za pár minut dostaly až na dno údolí.

Asi desetakilometrovou trasu, která nás přes Jenerálku a čtvrt s divným názvem Korek přivedla až na Hanspaulku jsme zakončily u Alky doma. Tam jsme se ohřály a zahřály akutní hlad, abychom ten méně akutní mohly přemocit za pomoci špekáčků, opékaných u Alky na dvoře.

Myslím, že převládající pocity na závěru akce byly přibližně tyto: 1. nikdo nemá hlad 2. cpát se čokoládou po špekáčku není dobrý

nápad 3. Alka má naprosto báječný pokoj. A je nám spolu celkem fajn.

STŘEDISKOVÝ SRAZ

14. - 16. 10.

SARDINKA (305. VLČATA)

Sešli jsme se na Hlavním nádraží já Sardinka, Jirka a Prskavka. Marně jsme však čekali na našeho vedoucího! Nakonec jsme se dozvěděli, že jedeme s holkama. Dorazili jsme až za tmy. Skauti už tam byli, takže v chalupě bylo teplo. Snědli jsme si večeře a šli spát. Ráno jsme šli do lesa na procházku, ale jako vždy to skončilo hrou. Každá skupina měla jedno vajíčko, které měla dobře schovat. Po obědě jsme měli za úkol najít cizí vejce a rozbít ho. Odpoledne jsme hráli se skauty hru. Večer jsme se rvali s Kikou. Ráno jsme všechno uklidili, sbalili a vyhodnotili jsme hru. Poté nás čekala cesta autobusem a vlakem. Bylo to super!!!

PRVNÍ ODDÍLOVÁ VÝPRAVA 305. SMEČKY VLČAT

PRSKAVKA (305. VLČATA)

Sraz byl v pátek 21.9. u klubovny. Šli jsme si odložit věci do klubovny a navečeřeli jsme se. Potom jsme si zahráli hru. Potom jsme vyrazili na procházku. Když jsme se vrátili, šli jsme spát. Ráno k nám přišel arabský cestovatel Ibn Batúta a řekl nám, ať doplňujeme zápisy v jeho knize (atlas světa). Šli jsme nakoupit a potom jsme šli na vlak do Senohrab. Šli jsme na zříceninu Hlásku, a když jsme tam došli, šli jsme na chamajdu. Když jsme se vrátili, Víčko říkal, že viděl ňákou paní, která rozcupovala vzkaz, který jsme po obědě hledali a skládali (co tam bylo, viz atlas). Když jsme se vraceli, na nádraží v Senohrabech jsme viděli dvě srnky, které na druhé straně okusovaly akát. Výprava úspěšně dopadla.

Zúčastnili se: Jirka, Honza, Prskavka a Víčko.

AFRIKA VE STRAŠNICÍCH ANEB PŘÍBĚH S NÁVODEM

KIKA (SÝKORKY)

Kdo by jednoho středečního říjnového odpoledne zavítal do klubovny U Hranic, patrně by byl zmaten: zhruba desítká dívek s bíle zaprášenými rukama se skláněla nad upatlanými stoly, na nichž mlčky ležely tři jejich kamarádky ve věku od 7 do 9 let. Okolo se válela vazelína, ubrousky, nůžky, kapesníčky, obvazy a podobné propriety – nešlo však o žádné zdravotnické cvičení, jak by se mohlo zdát, nýbrž o proces výroby afrických kmenových masek.

Tři statečné dobrovolnice – Cvrček, Slovíčko a Veverka – se uvolily stát se pro masky modelem. Následující půlhodinu tedy musely strpět, že jim kamarádky:

1. Namazaly celý obličej vazelínou, aby šla posléze sádra bezbolestně sloupnout.
2. Zakryly oční víčka navlhčenými ubrousky, aby jim sádra nevlezla do očí.
3. Postupně přikládaly navlhčené proužky sádrových obvazů křížem krážem přes obličej. (Sádrové obvazy lze koupit v obchodech se zdravotnickými potřebami, případně v lepších výtvarných potřebách. Na jednu masku je potřeba necelé jedno balení. Obvaz je široký asi 8 cm, dá se snadno rozstříhat na vhodně dlouhé a široké proužky.)
4. Navlhčené obvazy pak vyhlazováním spojovaly dohromady, až vznikla obstojně vypadající maska.
5. (volitelně) Přidělaly na čelo roh jako pro jednorozce.
6. (volitelně, nedobrovolně) Ustříhly kousek ofiny, která se jim k masce přimotala.
7. (volitelně, nedobrovolně) Zapatlaly oblečení od sádry.
8. Nechaly sádru 10 minut zaschnout.
9. Celou masku po zaschnutí napjatě sundaly.
10. Důkladně umyly obličej od vazelíny.

Všechny masky se podařilo sloupnout, nedošlo (naštěstí) k žádnému úrazu a konečné výtvary se v klidu usušily na kamnech (přežily dokonce i schůzku vlčat a skautů, hurá). Pak už zbývalo jen je omalovat – zvláště slušivé jsou s čínským kloboukem!

Sraz byl ve čtvrtek 8:30 ráno na Strašnické. Přišli tam Kuba, Slimák, Děda, Želva, Patrik, Hermiona, Niči, Vlnka, Natka, Špageta, a Já (Vzpomínka). Nastoupili jsme do tramvaje a jeli na Vršovické nádraží. Tam se k nám připojil Žvejek. Nastoupili jsme do vlaku a vyrazili směrem Veselí n. Lužnicí. Tam jsme přesedli na vlak do Jindřichova Hradce. V Hradci jsme přesedli na autobus, který nás odvezl na zastávku (odbočka na Bílou). Tam jsme vystoupili a dál jsme museli pěšky. Když jsme dorazili do tábora, tak jsme si vybalili a šli jsme hrát lakros a baseball. Potom byla večeře - špagety s červenou omáčkou. Po večeři jsme šli hrát hry. Mezitím přišli Napo a Kiki. Pak jsme si vyčistili zuby a šli spát.

V pátek ráno jsme vstali a vyčistili si zuby. Potom jsme se nasnídali a vyrazili směrem na Landštejn. Šli jsme přes Sedlo, Číměř, Dobrou Vodu, Hůrky a potom přímo na Landštejn. Když jsme dorazili, tak jsme si dali oběd. A potom jsme šli na hrad, ale ten byl zavřený.

Tak jsme ho obešli (za hradbami). Potom jsme šli do hospody, kde nám Napo objednal čaj

a pak jsme si tam zahráli jednu hru. Potom jsme šli na autobus, který nás odvezl do Nové Bystřice. Tam jsme přesedli na jiný a ten nás dovezl na zastávku (odbočka na Bílou). Ze zastávky jsme šli rovnou do tábora. Tam jsme si uvařili večeři (kaši s párkem). Potom přijely Brepta s Opičkou. Pak jsme hráli hry. A potom jsme si vyčistili zuby a šli spát.

V sobotu ráno jsme se vzbudili, šli na rozcvičku a pak jsme snídali. Všichni jsme byli vyčerpaní po pátečním výletu a tak jsme nechtěli nic dělat. Nakonec nám vedoucí oznámili, že budeme cvičit na Svojsíkův závod. Bylo pět stanovišť. Kimovka s Napem, sportovní disciplína s Kubou, zapalování ohně s Breptou, otázky

s Kiki a něco se Žvejkem (už nevím co). Uprostřed závodu začalo pršet a nikdo nestihl všechny stanoviště. Vyhrálo Slimákovo družstvo, druhý bylo Špagetovo družstvo a my jsme byli poslední. Potom byl oběd a odpolední klid. A potom začalo sněžit. Všichni jsme to uvítali s radostí, ale to, že v tom budeme hrát další hru, jsme už s takovou radostí neuvítali. Hra spočívala v tom, že si na tee-pee tyč máme přivázat houbičku napuštěnou barvou a s ní zabít mamuta. Na konec vyhrál tým Špagety a náš tým byl společně s týmem Slimáka na 2. místě. Poté následovala večeře a večerní hry v chalupě. Následující den jsme vstávali velmi brzo a začali jsme se chystat na odjezd. Našlo se hodně ponožek a po dlouhém čekání v mrazivém počasí jsme se konečně vydali na autobus. Mezitím, co jsme čekali na autobus, se popral Žvejek se Špagetou. Když konečně přijel autobus, odvezl nás do Jindřichova Hradce. Zde jsme přestoupili na vlak do Veselí nad Lužnicí, kde jsme přestoupili na vlak, který nás (konečně) odvezl do Prahy.

NOČNÍ VÝSADEK

SLIMÁK

Byl krásný táborový večer a my měli zapálený oheň. Nic na tomto večeru nebylo neobvyklého, avšak jen na první pohled.. Přesně, když jsem se ponořil do hlubokého spánku, ucítil jsem zaklepání na rameno a když jsem se otočil, byl jsem překvapen. Byl to Kuba. Řekl jsem si : „Co se asi děje?“ Poté nám spolu se Špagetkou (který byl též vzhůru) oznámil že máme jít na chvílku do jídelny. Když jsme tam dorazili, stál tam i Bart spolu s Medvědem. Pak jsme se všichni dozvěděli, že nás čeká noční výsadek a že půjdeme po dvojicích a to tak jako jsme v oddíle, to znamená já a Špagetka a Bart a Medvěd. Dostali jsme půl hodiny na sbalení si a k tomu zpráva pro Policii, mapu a buzolu. Když bylo vše sbaleno, zavázali nám oči a Mudrc nás posadil do svého auta. Poté nás čekala cesta, trvající cca hodinu a půl. První byli vysazeni kluci a pak my. Když jsme vystoupili (bylo to kolem druhé ráno..) z auta a sundali si šátky, ocitli jsme se uprostřed lesa. Protože měl být náš návrat do tábora do poledne, rozhodli jsme se to nahrotit a dorazit do cíle jako první. Proto jsme se hned vydali na cestu. Byla to cesta naslepo. Avšak cestu se nám podařilo natipovat a za necelou hodinu jsme dorazili do vesnice Slavonice, kde nás čekalo zorientování mapy. Již jsme věděli kde se nacházíme, tudíž pro nás nebylo těžké si určit cestu. Zvolili jsme tu nejpřímější.

Pokračovali jsme v cestě, pojídali brambůrky a debatovali o různých věcech. Další vesnice se nazývala Staré Město pod Landštejnem. Tam jsme také měli první snídani. Po odpočinku jsme se opět vydali na cestu. A po krátkém úseku jsme narazili na samotný Landštejn. Zde jsme se rozhodli že budem pokračovat bez přestávky. Další vesnice měla hezký název a to Blato. Těsně před Blatem už se rozednívalo, začalo svítat.

Na chvílku jsme dali přestávku a kochali se krásou mlhavého rána a samozřejmě nádhernou krajinou.

Ve vesnici nám přišlo vhodné dát si druhá snídani. Usadili jsme se na lavičce před pěkným domem. Hned co jsme vyšli z vesnice zjistil Špagetka, že musí vykonat potřebu. Proto sprintoval ke stromu uprostřed pole a našťěstí to ještě stihl.. Já si mezitím fotil krávy, vycházející slunce a mnoho jiného. Albeř byla vesnice, kde nás čekala naše třetí snídaně (buchty). A přišla Potočná, kde bylo mnoho věcí k vidění a kde jsem pořídil nejvíce fotografií.

Zároveň se nacházela blízko tábora a jelikož jsme byli vcelku znaveni, byli jsme za to rádi. No a už zbývala jen Lhota a samotné Sedlo, kam jsem přišel znaven, hladový, s bolavou nohou, s listy technického konopí v ruce a křečemi v břiše, což nebylo nic vážného, neboť vše hravě vyřešila latrina. Poté jsme se Špagetkou dojedli chléb se zbytky paštiky a šli si lehnout. A spali jsme a spali až do poledne. :-)

P.S. : Ano, do tábora jsme dorazili dřív než Bart s Medvědem

JEDNODENNÍ VÝLET

22. 9.

DOROTKA(LIŠÁCI)

Původně jsme měli jet do Solvayových lomů, jenže přšlo. Tak jsme mohli buď do planetária nebo do Leteckého muzea. Nakonec jsme šli do Leteckého muzea. V autobuse bylo zamlžené sklo, tak jsme tam kreslili panáčky. Potom jsme jeli metrem až na konečnou a pak znovu

autobusem. Měli jsme čas, protože otevírali až v 9 hodin. Tak jsme hráli hry a dali si svačinu.

V muzeu nás to moc nebavilo, tak jsme jeli do Kunratického lesa. Byli jsme na spoustě hřišť. Potom jsme hráli hru, že musíme zachránit permoníky. Ještě jsme hráli nálety a pak jsme šli domů.

VÝPRAVA DO LOMNICE NAD POPELKOU

27. - 30. 9.

KRAB (STŘELKA)

Ve čtvrtek jsem hned po škole běžel domů abych všechno stíhal. Kvůli této výpravě jsem zmeškal odpoledku (ale to mě ani moc nemrzelo). Když jsem vcházel do metra uviděl jsem před sebou Medvěda s Pandou a hned jsem se k nim přidal a jeli jsme spolu na hlavní nádraží. Na hlavním nádraží se k nám připojil i Bárt a společně jsme šli na naše obvyklé místo. Tam jsme čekali a přitom poslouchali jak hraje xindl x chemii, ale přišlo nám to nějaké jiné, jakoby to nebylo pouštěné z CD a tak jsme se šli s bártem podívat do knihkupectví a tam byl xindl x, který právě křtil své xpívánky, takže jsme se podívali jak je polil vínem a šli jsme zpátky na naše obvyklé místo. Tam už byli všichni, takže jsme mohli vyrazit na Černý most a odjet autobusem do Lomnice nad Popelkou. Když jsme tam dorazili už se šefilo. Než jsme došli k šmudlovi do chaty už byla tma. Na této výpravě jsme také odlovili jednu kešku, pár lesklejch šutráků, hrušky, ořechy a nachodili jsme pár kiláků. Vařili jsme kuře, vytvořili dva požitelné zákusky a víc už neřeknu!!!

VÝPRAVA NA KOLÍN

9.-11. LISTOPADU
TECKLIS (STŘELKA)

Při pátrání po mezinárodním teroristovi Makarovovi nás stopa zavedla do malebného městečka za nepřátelskou linií, městě ležícím na Labi, do Kolína. Naším úkolem bylo vypátrat hackera, který napadl servery naší 309. Task force jednotky. Znalým

situace by se mohlo zdát, že je vše součástí etapové hry.

Po rychlém a na naší straně téměř bezbolestném dobytí objektu a jeho zajištění jsme se vydali zajistit zásoby do nedalekého Tesca, ale hlavně vymámit bližší informace o technickém zázemí našeho nepřítele. Vyjednávání s informátorem bylo těžké a po mnoha obětech (materiálních, z naší strany, neboť vyžadoval kompoty a sušenky!) se nám podařilo zjistit tři GPS souřadnice, odkud se v sobotu odpoledne podařilo zaměřit hackerův úkryt. Ale byli jsme přes nejlepší snahu odhaleni a než jsme dorazili na místo, většina jeho dat již vzala za své. Zůstala tak práce pro naše nejlepší dešifrátory, jejichž práce přinesla zasloužené ovoce. Mezi tím jsme si našli čas na rychlokurz smlouvání s informátory, který bohužel někteří členové

jednotky okamžitě zneužili k vyjednávání s jejich vedením. Společně se smečkou, se kterou jsme sdíleli nejen jídla, ale i střechu nad hlavou, jsme propašovali přes ostře hlídané hranice množství kontrabandu. Nastaly i přestřelky (Bang!) a všichni se zapojili při přípravě ohromné činy. A ti nejodvážnější v podvečer lovili v lese kešky. Jen medvědy jsme nepotkali.

Příště toho hackera i Makarova určitě dostaneme!

NOVÁ NAUČNÁ STEZKA V ZAHRADNÍM MĚSTĚ

BOBO

Za účasti rodičů a dětí proběhlo koncem října (20.10.2012) slavnostní otevření naučné stezky „Zahrada ve městě“. Otevření se též zúčastnila patronka projektu herečka a dabérka Kamila Špráchalová a pomohla zasadit jablko. Naučná stezka má prostřednictvím čtyř tabulí obyvatelům přinést nové informace o rostlinách, které se objevují v názvech ulic. Kolemjdoucí se mohli zastavit u patnácti stánků, jeden z nich jsme si připravovali sami a podařilo se nám tím tak prezentovat naši

činnost. Menší děti si u našeho stánku mohli zahrát hru na poznávání ovoce, ti starší poznávali formou testu zvířata a rostliny. Každý kdo uspěl, dostal drobnou odměnu a pozvání na Mikulášské putování. U jiných stánků se mohli lidé občerstvit jablečnými koláči a moštem, získat informace o správném kompostování, nebo si vyrobit dřevěné krmítko. Děti, jimž byla celá akce určena především, zřejmě nejvíce bavil tisk na trička a výroba

loděk, které si mohly použít v bazénku místního vodotrysku. Primárně je stezka určena dětem předškolního věku, měla by podněcovat dětské přemýšlení o přírodě a souvislostech v ní. Své tabule zatím mají ulice Jabloňová, Topolová, Ostružinová, Malinová.

OLDSKAUTSKÁ SLAVNOST?

Dá se tak říct. Koblihovi u nás, 22. května 2012 u Skálů, čtvrtek 31. května v klubovně U Hranic. Povedlo se, že přišlo i naše mládí.

I. foto- Napo, ATRI, Dr. Kobliha= Midloch, Ježek= Jára Nový

2. foto- To je to mládí: Bobo, zást. vedoucího 35. střediska, Tecklis, ved. redaktor LOKALI, Napo, ved. 35. stř., Berdy- "pilíř" střediska...

obě foto Eska= Veverka

3. foto- Midloch, "přepad" u Skálů, Eska si všimla medailí za skříní a tak vzniklo foto: Kedy se šátkem od ses. Esky, Atri s medailemi: vlevo půlka br. Nibowaky-Řád sv. Jiří, Syrnix, St.Georg II.tř.,Stříbrný Jun. Kříž..., uprostřed stříbrný Jun. kříž Za vlast 1939-1945 udělený 35. klubu a středisku, vpravo- Atriho- bronz. Jun. kříž /není na foto/, Kříž "za Prahu" od primátora, Zasloužilý bojovník, Za zásluhy v boji, Pražské povstání ÚV ČSBS, na krku Stříbrný vlk... a sestra Eska.

VÝLET DO PLZNĚ

K ČILOVI A RAKŠE, VĚZNĚNÝM SKAUTŮM A NÁVŠTĚVA ZÁMKU ZBIROH

3. 11., KENDY

✓ sobotu 3. listopadu ráno jsme vyjeli "BerdyBusem" v sestavě: Berdy, Akela, Jájina, Medvěd, Dlouhán, Tony, Standa a Kendy (ATRI a Alja omluveni- přihlášená Věra v poslední chvíli odfekla). Cesta byla plynulá, již v 10,15 hod. jsme zaparkovali u plzeňského hřbitova. Do 10,30 jsme čekali v autě, zda se neobjeví Willy a Víla. Pak jsme zakoupili pěknou přírodní kytici v míse, několik velkých svíček a podle plánu plzeňských oldskautů Včelky a Čmeláka (manželé Vlachovští- seznámili jsme se s nimi na jamboree v Miletině) jsme se vydali na hřbitov hledat hrob manželů Skálových= Karla- Čila a Dagmar- Rakši.

Vedení se ujal bratr Dlouhán a díky vzornému plánu jsme byli po chvíli u hledaného hrobu.

Nejprve nastala úprava hrobu (na kamenném náhrobku byly zelené větve, miska s netřesky a čerstvý, červeně kvetoucí brambořík). Před něj jsme postavili naši misku, položili Loganovu ozdobnou kartičku s pozdravem OS 35. střediska a zavěsili pozdrav od ATRIho.

(Na vizitce je mimo jiné od jmenovce Karla Skály upozornění, že 6.11.2012

by se Rakša dožila 100 let- narodila se 6.11.1912 / vězněna komunisty 17 let! /

Čil 4. ledna 1905 / vězněný o pár let méně / a ATRI je též 4. ledna, ale o 23 let později- 1928)

Potom jsme rozsvítili 5 velkých svíček, zazpívali skautskou hymnu a fotografovali.

Plzeňský hřbitov chválíme. U významných osobností (spisovatelé, hudebníci...) je před hrobem na sloupku destička s informací o zemřelém.

Standa Zemen objevil i pomníček některým plzeňským turistům.

Jsmo rádi, že jsme hrob Čila a Rakši navštívili.. Jak je vidět, moc lidí ani skautů si na ně nevzpomenou.

V 11,30 se už "BerdyBus" otočil směrem k zámku ZBIROH. Nejprve jsme ale poobědvali v hotelu "BOUCHALKA" - bylo to pěkné posezení a pochutnání. K zámku ZBIROH je to z parkoviště pěkně do kopce, ještě že mám tak dobrého ochránce Berdyho, který pomůže, kdy je třeba. Byli jsme na prohlídce zámku, který je nyní nově upraven (armáda zámeček vyklidila v roce 2003). KDO TAM NEBYL, NEVÁHEJTE a jedte se tam podívat, zvlášť doporučuje Logan, který to tam moc dobře zná.

Zpáteční cesta rychle uběhla- Berdy debatoval s Dlouhánem i o Pražské dopravě- o účelnosti tunelu BLANKA a pod. Za 2 roky se prý ukáže, zda je účelný či ne... a kdo měl pravdu, zda Berdy nebo Dlouhán.

Děkujeme manželům Vlachovským za plánek. Už jednou jsme v Plzni hledali a nenašli.

35.klub OS „Nibowaka-Gill“ historický, nositel junáckého kříže Za vlast 1939-1945 vedoucí Karel Skála - ATRI /SO/ nositel ŘSV -zást. Alja	506.klub. "Úplněk" sběratelský, turistický vedoucí Logan – Vladimír Chochola -zást. AKELA	Zpravodajka OS 35 střediska sestra Kendy – Irena Skálová /SO/ -zást. Medvěd /SO/
Telefony: Skálovi 233 551 127 ATRI mobil 732 463 160 Logan 223 012 644	Zpravodaj OS ORJ Praha 10 – Dlouhán – Jan Herna, ThDipl. zást. AKELA – Jindřich Matoušek /SO/ – Svojsíkův oddíl/	tel. 605 584 729

OLDSKAUTSKÉ KLUBY HLÁSÍ... ATRI, č. 5 / 2012

1./ Zdravíme všechny čtenáře z oddílů 35. střediska, tudíž i rodiče, zdravíme naše čtenáře téměř ze všech koutů naší vlasti- která včerejšího dne 28. října 2012 slavila svůj svátek bez státních vlajek na budovách a domovech. Bohužel. Ještě máme možnost vidět vlajky alespoň při sportovních soutěžích, leckdy pomalované, ale budiž. K tomu by se nejlépe vyjádřil například výborný korespondent bratr Ing. Zbyšek Pecha, Stříbrný vlk z Brna- jak se nám stýská po jeho SKAUTSKÝCH LISTECH...

Netěší nás ani "stesky" /určité nářky/ našich nejbližších tří učitelek a jednoho středoškoláka- co se děje ve škole s některými žáky. Neomluvená absence, v tělocviku bez převlečení- sedí v koutě a necvičí... nejsou hospodární- rodiče to zaplatí, řeknou... Proč to zde píšete?

Protože věřím, že se toto netýká skautů/ skautek. Buďte příkladem.

Držte se našeho desatera, zákona...

Časopis LOKALI chválíte, píšeme pokaždé- ale "málo stránek", říkáte. Ale to musíme uznat, že více nejde z technických důvodů. Tak stránky- které se nevešly, alespoň zkráceně napíšete. Ani Královský Hroznýš- či bratr ALBI, // oba MUKLOvé //by se neměli cítit dotčeni, že u obou, případně dalších, musíme krátit. Příspěvků máme moc. Jinak výborné jsou oficiální skautské časopisy...

2./ SOUTĚŽ Dr. "Midlocha" v LOKALI v tomto roce končí. Jemu děkujeme za dary, vám za příspěvky. Ale kreslete, malujte, fotografujte dál, za rok to zase oceníme / viz Hádanky a taje /

Diplom

Za účast v soutěži bratra Midlocha . Lokali 2012

3./ I V LÁGRU NA MARIÁNSKÉ SE SKAUTOVALO DOBŘE, jsme uvedli minule / č. 3 /, dnes přidáme (viz Katolický týdeník 17/ duben 2012, autorka Alena Scheinostová):

Bratr Eduard MAREK= Hroznýš, po čase Královský Hroznýš, původně Akéla, náš moc dobře známý, i u naší slavnosti 5. května v Mukařovské na Skalce byl, na semináři ELŠ u salesiánů, na slavnostech k 22. únoru, při všech hlavních akcí Junáka, prostě skautská legenda. Narodil se

17. března 1917 v Praze na Žižkově, to je před 95 léty.

V 17ti letech vstoupil do katolického sboru Legio Angelica. V roce 1936 nastoupil jako dobrovolník k prvnímu leteckému pluku T.G.Masaryka na pražské letiště Kbely. Po demobilizaci vedl otcovu realitní kancelář, za kontakt s Židy byl Němci odsouzen k tříměsíčnímu vězení. Po propuštění vedl skauty pod hlavičkou DTJ / Dělnické tělovýchovné jednoty /, za Pražského povstání 1945 působil jako spojka. Po únoru 1948 se zapojil do odbojové činnosti- Založili jsme odbojovou skupinu DEB čili Doktor Edvard Beneš- scházeli jsme se u mě v bytě. Napojili jsme se na ústeckou skupinu, která už organizovala přechody hranic a také na skupinu pařížskou. Podařilo se nám převzít kancléře prezidenta Beneše i s celou jeho rodinou...ad. Nechal jsem u nás přespat jednoho agenta z pařížské skupiny a oni ho pak sebrali. Tak i mě. Navrhli mi 25 let, ale pak to snížili na 10. Napojili mě na proces s Dr. Horákovou... Moje žena dostala 11 roků.

Eduard Marek se svou pamětní knihou.

Prošel jsem lágru Svatopluk v Horním Slavkově, Mariánskou v Jáchymově, věznicí na Borech a ptáte se- Pomohla vám skautská průprava přežít? Samozřejmě, už při stavění táborů, kdy jsme si všechno museli udělat vlastními rukama, jsme se zocelili a naučili se pracovat... Když jsme na Mariánské byli v korekci na 14 dnů, z toho třeba dva dny o chlebu a ten třeba na poloviční stravě, jen s teplou vodou, abychom nepromrzli, tak jsem to vydržel...

Ale skautovali jsme i v lágru, třeba na Mariánské jsme jednou šli na šichtu a obnovovali slib. To se šlo přes takový lesíček, kde jsme zapálili malé roštíčko, aby to bylo u ohně, dokonce jsme slibovali na vlajku- padly na ni troje trenky: bílé, červené, modré, od každých kousek... Moje číslo: vězeň 07844.-

Pracoval po propuštění na stavbě a dále vedl mládež. Stál u obnovy Junáka v roce 1968 i v roce 1989... Je členem čestného Svojsíkova oddílu, Skautského oddílu Veleno Fanderlíka, Společnosti křesťanů a Židů - Konfederace politických vězňů, držitelem řady vyznamenání a nejvyšším skautským vyznamenáním Řádem Stříbrného vlka pro 12 skautů ČR.

A proč Hroznýš, že na hrozného plaza nevypadám? To vymyslely jednu holky na táboře, já jim-sluzbě, vrátil špatně oloupané brambory, že by to kluci oloupali líp...Začaly mi říkat Hroznýš, že jsem tak hrozný... Jinak jsem byl Akéla... Když mi bylo 80, daly mi ty holky udělat stříbrného hada a k němu nápis: Milému Hroznýšovi jeho kočička Hroznýšky... Také už je jim přes padesát... Tak milý bratře "Hroznýši"- všechno nejlepší!

Skautské středisko ARNIKA Jáchymov pořádalo dne 22. září 2012 od 11:00 hodin 20. ročník již tradiční vzpomínkové akce u mohyly Eliáš k uctění památky politických vězňů- MOHYLA ELIÁŠ- BOJUJ SE ZLEM! / Lukáš /

4./ V sobotu 7. července 2012 se konala v pořadí již třetí rekonstrukce slavné bitvy u Zborova v pevnosti Josefov. Zúčastnilo se jí přes 250 aktérů- z Ruské federace, Polska, Slovenské republiky, Ukrajiny a ČR. Zapojily se také dvě repliky historických letadel, dva obrněné automobily, sedm kulometů, dobový motocykl a další technika. Přítomno přes 2500 diváků a jednalo se o největší rekonstrukci bojů československých legionářů... (zaslali skauti Satalice)

ATRI: Odkazují na výtečnou knihu Jindřicha Marka- POD CÍSAŘSKOU ŠIBENICÍ...

5./ V pondělí 27. srpna 2012 ve věku 94 let zemřel čestný předseda ČsOL / Československé obce legionářské / armádní generál Tomáš SEDLÁČEK. Jako poručík

nastoupil službu v Hradci Králové... Po okupaci se počátkem roku 1940 rozhodl k odchodu do zahraničí. "Balkánskou cestou" se v květnu 1940 dostal k naší zahraniční armádě do Francie a po jejím pádu do Velké Británie. Sloužil u dělostřeleckých jednotek čs. a britské armády. Poté byl převelen do Sovětského svazu. Jako náčelník štábu dělostřelectva 2. čs. samostatné paradesantní brigády se zúčastnil bojů na Dukle. Dne 7. října 1944 odletěl na pomoc SNP / Slovenskému národnímu povstání /. 1946-1948 absolvoval Vysokou školu válečnou v Praze... V únoru 1951 byl komunisty zatčen a odsouzen na doživotí- v souvislosti s vykonstruovanou skupinou "Irena"... Prošel hradčanským "Domečkem". Vězněn na Pankráci, ve Valdicích, na Mírově a v Leopoldově... Po amnestii v roce 1960 pracoval jako dělník...Po roce 1989 plně rehabilitován... / NO č.17/2012/

ATRI, vzpomínka: Na Hradě při slavnosti ČSBS, přestávka, tři oldskautiči v kroji a doprovod generála Sedláčka u nás zastavil, pozdravili jsme se a generál řekl: "Mám skautíky rád, co jich bylo u nás v zahraničí! Držte se!" a podepsal se nám pro LOKALI.

Milí naši vedoucí, zkuste si při schůzkách přečíst alespoň pár řádků z těchto našich příspěvků, pěkně, procítěně. A zamyslete se...

6./ Po válečném velikanu, herecký velikan: Radek Brzobohatý, zemřel den před svými 80. narozeninami 13. září 2012. Všichni ho známe, herec, legenda. Výborně o něm v MAGAZÍNU mřDNES z 13. září!!!- píše a ptá se Tomáš Polášek.....

Uvedeme alespoň drobek: Jak zakládali skauting, v Beskydech, na Valachách, ve Valmezu. A naše stará parta se schází rok co rok na Těšinočce vedle hory Grůň, kde rád přebejval i Petr Bezruč, vypráví Radek. Tam jsou ty kopce tak krásné! Kde má být strom, tak je strom... A navíc tam jsou vynikající lidi... vstřícni. Nikdy nebyli dvakrát bohatí, ale lidi si dovedou pomoc... Máme skautská jména- jeden je Mauglí, druhý Uršus, třetí Šufan, já jsem Racek... A vlastně ta celá parta, kterou jsme zakládali za války, se jmenuje MODRÝ RACEK. Už je nás jen šest... - Všichni máme vysoké školy, profesori, doktoři, ale na sjezdech děláme pořád to stejné, co jsme prožívali s dětmi před šedesáti lety...

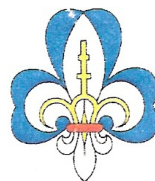
V Miletině na Jamboree nás pozdravil a předal vizitku / a dostal LOKALI /:

SLOVENSKÝ SKAUTING- Kruh dospělých skautov a skautiek-

Ing. Vladimír Janečka, predseda rady kruhu- Čerňavská 155/18, 914 42 Horné Srnie,

vlado.janecka@gmail.com - tel. 032/6588422, Mo 0910 326 152

www.scouting.sk/KDSaS

7./ Z plánu OS:

So 15.9.2012- Svojsíkův oddíl, členové od nás, dle zařazení od roku 1995:

ATRI, Kendy,

Medvěď, Věra, Akela- J.Matoušek, Derviš, Balů... z B.H. Ďábel- Velmi pěkně i s Kolínskou muzikou... výtečné setkání "barevných krojů", třech generací?

Pá 28.9. PRAŽSKÁ PĚŠÍ POUŤ do Staré Boleslavi- "Rok biřmování rokem prohlubování"
- osobní setkání s kardinálem Dominikem Dukou v 9.15 na prvním nádvoří brandýského zámku-
inf. www.prazskapesipout.cz / Alja /

Pá 28.9. DEN ČESKÉ STÁTNOSTI- Sv. Václava-

od 11.00 piknik OS na Latifundii v Troji- hezký sraz se vztyčením státní vlajky a chorálem sv. Václava, řídila Kendy. Rozprávění, zpěv při Loganově kytáře / Vacek to není/, občerstvení všeho druhu- kdo co přinese, včetně opékání...- doplnění alb nových foto... / Logan, Bonzo, Atri, Dlouhán... / a SOUTĚŽE:

Hod šipkami na terč: 1. Bonzo 56 bodů/ 2. Berdy 55/ 3. Akéla 41/- Ruměna 38, Logan 32, Líba 29, Píďala 28, Dlouhán 23, Kendy 16, Atri 14, Jája 11, Medvěd 7.

Oldskautské Pétanque // soustředěný vrh koulemi //: 1. Líba, 2. Atri, 3. Píďala- Medvěd,

Logan, Bonzo, Kendy, Ruměna, Jája, Berdy, Akéla, Dlouhán.

diplom
2. MÍSTO
SOUTĚŽ V PÉTANQUE
ATRI

Logan

35. OS
PIKNIK
28.9.2012

LATIFUNDIE
TROJA

Stř. 3.10.- v 10 hodin schůzka Sboru nositelů Řádu Stříbrného vlka na ÚJ za přítomnosti bratra náčelníka Marka Baláže, příprava volby 12. člena za bratra Šamana + / přítomen ATRI /.

Stř. 3.10. v 15 hodin- návštěva OS u hrobu četaře Arnošta Hrada na hřb. ve St.Bohnicích.,

článek Logan...

Út. 9.10. v 15 hodin na Letné "Veteráni oldskauti 35" s prof. v.v. Jirkou Fuchsem, v 17 hodin- Celnice, Svojskův oddíl /SO/- Pražská družina...

So-Ne 13.-14.10. - 8.30- Výlet OS s přenocováním, Děčín, Hřensko- Pravčická brána a okolí, poměrně v některých "částech" namáhavé...
článek Logan...

JUNAK - svaz skautů a skautek ČR
KLUB SKAUTSKÝCH SBĚRATELŮ

So 20.10. - od 8 do 12.00 hod.- XXII.setkání skautských sběratelů ve

velkém sále

Wilsonova nádraží, výborná účast i mládeže, starší vydání LOKALI šla "na dračku"...

Ne 28. října 2012- 10.00- 16hodin.- Starosta Městské části Praha 8 Ing.

Jiří Janků pozval ke vzpomínce- 70 let Operace Anthropoid- ZÁCHRANA KAMARÁDŮ- / Polní ambulance- Čs. armády ve Velké Británii 1940-45- stanoviště Červeného kříže v exilu...jedinečný koncert Jana Vyčítala a skupiny Greenhorns pod širým nebem- atd .atd.- prohlídky historické budovy invalidovny- osobní dokumenty čs. parašutistů, upomínkové předměty k výročí 70 let...- výstava "Někomu život, někomu smrt"- občerstvení- Invalidovna- Kaizlový sady, Praha 8- Karlín. Podařilo se Loganovi, který akci pochválil, hovořit s paní zástupkyní pana

starosty

Ing. Vladimírou Ludkovou o umístění desky na hrob četaře Arnošta Rada na st. hřbitově v Bohnicích, jako žádost oldskautů a slíbila, že 15. listopadu mají kulturní komisi, pohovoří o tom.

V OSMIČCE PRAHY 8 je i poznámka, SKAUTI TÁBORY MILUJÍ- Pro skauty a skautky jsou letní tábory vyvrcholením roku. Například na tábořišti karlínského střediska Sfins probíhal jeden celý den v japonském duchu. Na účastníky čekal čajový obřad CESTA ČAJE, vyzkoušeli si, jak našlehat zelený čaj, jak postavit origami, nebo jak napsat svoje jméno v japonských znacích...

Pá 2.11.2012- 14 hodin- OS u malé obřadní síně na Olšanech sraz, návštěva hrobu Miroslava Bašuse= Supa

So 3.11. - Zájezd do Plzně a návštěva hrobu JUDr. Karla Skály= Čila, nar. 4. ledna 1905 a Rakši, nar. 6. listopadu 1912= nedožitých 100 let!, vyznamenané Řádem TGM je na pomníku. K tomu Logan udělal krásnou cedulku- od skautů 35. střediska Praha 10, Berdy zajistil výzdobu a ATRI vlastní vizitku: Čilovi, Rakše - PaedDr. Karel Skála= ATRI, nar. 4. ledna 1928. // Poznámka Atriho: i můj otec Karel byl 4. ledna 1880 //

Článek o celém výletě píše Kendy, i poděkování manželům Mgr. Karlu Vlachovskému= Čmelák a Ing. Mileně= Včelka, z Plzně Pod Švábinami 6, když jsme se v Miletíně seznámili a slíbili si, že hrob navštívíme společně. Bohužel, termín, vyhlášený pozdě, se jim nehodil pro návštěvu rodinných hrobů. Ale DÍKY i za plánek hřbitova. V Miletíně slíbil přijít i Willy s Vílou, Plzeň, ale zasáhlo onemocnění. Willy drž se, jak nám doporučil generál Sedláček... K Čilovi ještě pár slov, už jsem to někde uváděl, ale je to vzácné. I když jsem už taky slyšel- no jo, musí tam být Skála... - No jo, ale byl u toho Skála: Při příchodu do Lesní školy v Černošicích- konec srpna- začátek září 1945 jsem něco vypisoval do přihlášky a Čil se mi podíval přes rameno a vykřikl: "Bráško, Karle Skálo, jmenovče, vždyť ty máš stejné datum narození 4. ledna jako já..." a objal mě. A já dodal: "A můj otec Karel také 4. ledna..." Poznali jsme se v dalších skautských akcích. Při zatčení Čila i Rakši v roce 1951, jsem byl vyslechnut, jak k nim patřím... Nepatřím, jenom jmenovci... V obnově Junáka 1968 jsem se zúčastnil vůdcovských zkoušek a "8. září 1969 vykonal prom. ped. K. Sk. vůdcovskou zkoušku... a tím je jmenován JUNÁCKÝM VŮDCEM." dekret č. 0264/69. Podepsán Dr. Karel Skála, Jaroslav Tomsa, Dr. Rudolf Plajner, všichni v. r. Čil se mne ihned po zkoušce zeptal, chci-li být s ním v komisi PEDAGOGIKA- PSYCHOLOGIE. Souhlasil jsem. Měli jsme přednášky v čekatelských a vůdcovských kurzech i mimo Prahu a byl jsem v jeho zkušební komisi. / V nové obnově 1989 za mou přišlo samostatně několik bratří a ptali se, jestli na dekretu zkoušky svého otce jsem to podepsal já nebo bratr Čil. Čil samozřejmě. Ještě poznamenám, jak jsem domů dostal několik dopisů s přáním vše nejlepší sestře Rakše. Docela od dvou exilových skautů- u jednoho s požádáním o fotografii Rakši, že ji poctivě vrátí.../ Jinak jsem Čila doprovázel po společných akcích - kurzů, zkoušek- on tehdy rád chodil pěšky, domů na Děkanskou vinici, Praha 4. // Sestra Kendy byla v Ústřední komisi u Karly Lebedové ještě v roce 1996. Já ještě pár let s bratrem Václavem Břicháčkem= Gigantem. //

Na Vánoce a k Novému roku jsme si posílali pozdravy, někdy je uvedu- všechny skautské i v totalitě a od skautských malířů. Rakšu jsme navštívili i v Domově důchodců... a střídavě ji vozili na skautské akce- jak u Františkánů při koncertě ji bratr Dany / M.Pergler /předal překrásnou kytici a my všichni jsme se mohli utleskat. Byla vždy velmi milá. Jejich "věžeňský" životopis je v záslužné knize Ing. Karla Lešanovského- Kaye, Stříbrného vlka: SE ŠTÍTEM A NA ŠTÍTĚ. /// V oddílech je, jinak mohu zapůjčit. ///

K Čilovi se ještě "jednou" větičkou vrátím, uvidíte, nechte se překvapit.

Po 5. listopadu 2012 v 17.30 h. MŠE SVATÁ za všechny zemřelé sestry a bratry našeho skautského hnutí v kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí. Celebrovat ji bude P. Jan Regner, SJ. / Posílá Miloš Blažek= Merkur, senior sboru nositelů Řádu Stříbrného vlka, současně ELŠ / Ekumenická lesní škola /- plný kostel, 37 členů SO zemřelo v tomto roce a řada dalších OS- velmi pěkné setkání... / Alja /

Stř.7. listopadu- PRAHA- ČESKÝ ROZHLAS 2- 22.30- Noční mikrofórum- Osobnosti si zvou osobnosti. Na Dvojku s dobrou společností. Moderuje Vlastimil Harapes a pozvaná je Věra

Nerušilová- roz. Součková.-Tak pěkný poslech, že se, milí čtenáři, musíme s vámi podělit. "Sestra" Věra je jistě mnoha lidem známa, zpěvačka- altistka!- z pěvecké rodiny, otec, matka a dvě dcery, později tři, zpívali tak vytečně koledy, že o Vánocích se lidé postavili pod jejich okny a poslouchali koledy...Nejlepší byla léta 1945-1948, kdy jako světluška prožívala to nejlepší ve skautu. Jak tábořily, jak 5 světlušek převádělo jednoho slepce s bílou holí... Na skauta ráda vzpomínám.. zpěv u táboráků, já s kytarou, nebo houslemi- v pozdějším věku i na jakousi fujaru...Mimo táborových písní hlavně Ježkoviny... Cizina s folklórem, jako soubor Písní a tanců... Celkem hodně slavná byla Kočka ze Záběhlic, tak jsem zůstala kočkou, jak mi párkrát někdo řekl... A ptáš se, Vlastíku, alkohol? Jako skautka přece nemůžu pít...

Ne 11.listopadu-JEDENÁCTÉHO JEDENÁCTÝ V JEDENÁCT HODIN- Den veteránů, DEN VLČÍCH MÁKŮ- Podpořte vzpomínku na padlé ve všech válkách světa. Významný den pro celý svět, kdy skončila 1. světová válka. Je slaven v mnoha zemích světa jako "Poppy Day". Připojena je i ČR. Připojte se i vy! Kupte si vlčí mák /25 Kč květina do klopy/ na www.anlet.cz/e-shop-případné informace na webu: vlcimak.anlet.cz // při slavnosti vyhlášení atleta roku "kapitánky Špotákové" přítomen i ministr NO Alexandr Vondra s vlčím mákem v klopě...//

So 17.listopadu- 8.45 h.- Wilsonovo nádraží- výlet OS do Berouna- medvědárium, rozhledna, trh, prohlídka města

Č 29.listopadu ve 14. hodin výroční schůze patronátní 154. ZO ČSBS "Skalka", OV P.10, Skálovi.

Ne 2. prosince- MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ za čertem Barnabášem // 15.ročník? //, viz minulý plakátek: Start ve 13- 14.30- Praha Hostivař- parčík u zastávky tramvaje č. 22 a 26 HOSTIVAŘSKÁ, délka trasy 2,5 km- program pro děti, "buřtíci", CÍL do 16 hodin- Ú 11. prosince 2012- 16 h. SO v Šárce a k BOROVIČCE..., vzpomínka na Karlu...

So 15. prosince- 15 hodin- VÁNOCE OS u Hranic

1. ledna 2013- NOVOROČNÍ POCHOD // 32. ročník? // Uvede Logan- / 10h. Loreta...//

Závěrem děkujeme za všechny dopisy, připomínky.

A nevhodná připomínka?: Kdybyste někdo chtěl poštovní poukázku k zaplacení LOKALI na rok 2013 / 170 Kč / zavolejte (732 463 160= Atri), pošlu ji v Lokali-

nebo na bílanku pošť. poukázku z pošty na adresu: K.Sk., Toruňská 329/4, 181 00 Praha 8.

Zdraví vás, radostné Vánoce a úspěšný PF, vám čtenářům přeji A.T.R.I- Kendy, Logan...

P.S. Ještě jsme dostali opět velmi srdečný dopis od "Midlochů"

z Londýna psaný 5.11.2012. Moc děkujeme. A ještě jsme ani veřejně nepochválili jeho novou knihu KONEC VĚKU PŘÍBĚHŮ (Eurlng Dr. Bohumil A. Kobliha CEng MIMechE, 2009, vydavatelství PhDr. Rostislav Janošík, Praha 10), SOUBORNOU, VYNIKAJÍCÍ. „Dospěli jsme stupně, kdy svoji existenci a její smysl můžeme nahlížet racionálně a bez pohádek...To je také inspirací a motivací pro vznik této knihy. Vše dřívější jsou nutně stupně vývoje..."

/ Ai /

P.S. Ještě díky za dopis a finance bratru Miltnerovi ze Švýcarska./

ŠPAGETA

Dnešní rozhovor bude opět tak trochu z druhé strany... Požádal jsem Špagetu, skauta z 305. oddílu Vlčáci a položil mu pár otázek.

Špageto, od kdy a proč se ti vlastně říká Špageta?

Je tomu již dávno, co jsem tuto přezdívku dostal. Bylo to na jedné z mých prvních výprav, mimochodem na naši základnu v Sedle, kde jsme vařili špagety. A jako správná vlčata jsme u toho dělali pěkný nepořádek a já opravdu nevím, proč jsi, Bobo, zrovna mě tuto přezdívku nacpal.

Které místo, kam jsi jezdil/jezdíš se skauty na výpravy je ti nejmilejší?

Tak samozřejmě je tu naše základna v Sedle, kterou máme rádi snad všichni, ale kdybych měl vybrat nějaké jiné místo, určitě by to byla vechtrovna Korno u Srbska. Byli jsme tam na výpravě již třikrát a zejména pak z té druhé návštěvy máme spoustu nezapomenutelných zážitků a vtipných historek.

Tvoje nejoblíbenější hra?

Žádnou nejoblíbenější hru asi nemám, ale mezi mé nejoblíbenější hry by se určitě řadily nějaké pohybové hry, které si mohu zahrát s kamarády a ve kterých o nic nejde.

Máš už rozmyšleno, čím by ses po škole chtěl zabývat?

To ještě opravdu nevím. Jsem přeci jenom ještě na nižším stupni gymnázia a plánuji ještě nějakou vejšku a pak se uvidí. Třeba mě v průběhu studia něco, o čem ještě nevím, nadchne a začne opravdu bavit.

Máš svoje nejoblíbenější zvíře?

Toto je otázka, na kterou opravdu neznám odpověď. Nikdy jsem se nad tím nezamýšlel a teď asi nic nevymyslím.

Čeho si na svých vedoucích vážíš nejvíc? Myslíš, že mají vlastnosti, které by jsi tu rád vyzdvihnul? Nebo naopak? Které to jsou?

Tak především jsou všestranní. Vymýšlejí program, který je téměř vždycky zábavný a docela funguje. Já spolu se Slimákem taky v poslední době občas připravujeme program, a proto víme, jak je to těžké. Jelikož Napo je již na odchodu z vedení oddílu, zůstávají tu už pouze vedoucí, kteří mi nejsou tak věkově vzdáleni a jsou to pro mne tak trochu i kamarádi. A co se týče jejich záporných vlastností, někteří by mohli být víc dochvilní...

Letošní tábor jste strávili společně s 309. oddílem, pro Vás výjimečně tři týdny. Řekl by jsi, že ten týden navíc jste si užili? Máš nějaké perličky pro Lokali?

Tak tábor jsme si užili asi celý, ale musím říct, že alespoň pro mne byl poslední týden docela hektický. Plnil jsem totiž samotku do Orlich per, měli jsme noční výsadek a závěrečná etapa celotáborové hry se taky protáhla přes noc. Nejspíš bylo poslední dny vidět celkovou kolektivní únavu. A možná se někteří také mohli víc zapojit do her, ale tak strašné to zas nebylo.

Co si myslíš, že může kluky jako jsi ty ve skautu nejvíc bavit?

Hlavně je tu parta dobrých kamarádů, kteří se vidí jen dvakrát týdně, takže si nezevšední a na schůzky a výpravy se pak o to víc těší. Nad spoustou her a naučných věcí se společně zasmějeme, a tak si aktivně odpočineme od běžného života v Praze a ještě se něco praktického naučíme.

Děkuji Špagetovi za všechny odpovědi a přeji mu spoustu dalších příležitostí zažít s partou kamarádů nějaké dobrodružství.

--- Zvědavé otázky pokládal Bobo.

SKAUTI A SKAUTKY 17. LISTOPADU NA ALBERTOVĚ

Milá Kendy, milý Atri, milí čtenáři,

zdravím vás z Vintířova... v soutěži ŽIVÁ ZAHRADA jsme začínali, když byl náš Vašek ještě kluk, dnes je ženatý... a stále v ní pokračujeme. Teď už soutěžím a pozoruji přírodu já a jsem ráda, že se mi daří.. Ptáčků a ostatních tvorů je tu nepřeberně. To víte, že všechny nepoznám, ale snažím se a je to se mnou čím dál lepší. Ptáčky mám téměř ochočené, přezimující krmíme ve velkém krmitku a ti stěhovaví se k nám vrací každý rok. Hodně jich u nás hnízdí, máme 5 BUDEK a všechny jsou obsazovány, o některé bývají svedeny i bitvy. Hnízdí tu kosové, rehkové, kvíčaly, vlaštovky, jiřičky a další ptáčkové, pořád na stejných místech. Máme tu čmeláky (na půdě), ropuchy ve sklepe atd. atd. Stále sleduji , jestli jsou všechna hnízda v pořádku a těším se, až vyletí mladí. Některé ptáky už poznám po hlase. a také vím, co který křik znamená. Něco je varování před vetřelcem (většinou kočkou), něco zase lákání a povzbuzování mláďat k prvnímu vylétnutí a něco je jen tak pro radost z každého nového rána.

O hnízdění rehků jsem také psala malý příběh do našeho charitního časopisu, tady ho příkládám, v rámci soutěže Dr. Midlocha.

Moji kamarádi jsou rehkové. Staví hnízda z mechu a suché trávy, většinou někde za trámem pod střechem. Naši rehkové, co bydlí u nás na dvoře, staví hnízdo pod přístřeškem na auto. Je to každý rok problém, protože si vždycky vyberou špatné místo, hnízdo jim padá a oni staví stále dokola a zase jim spadne. Většinou se jim to nakonec podaří, ale jsou to nervy pro ně i pro mě. Letos už mi to nedalo a celé nahnuté hnízdo, pečlivě vystlané peříčky, jsem přenesla jinam na vysoký trám a ještě ho zabezpečila ohrádkou z kartonu. Rehkové hnízdo hledali, křičeli a zlobili se. Nevěděla jsem, jak jim mám ukázat, kam se přestěhovali, seděla jsem na prahu a pozorovala, jak se snaží a přemýšlela, jak jim to usnadnit. Pak mě napadlo zavěsit kousek mechu jako poznávací znamení poblíž hnízda. A k mé veliké radosti vidím, jak jeden z rehků hnízdo našel a za chvíli už ho oba pečlivě vylepšovali a připravovali. Za několik dní byla v hnízdě hromádka maličkých zelených vajíček. Byla jsem šťastna, že se to podařilo. U rehků mi připadá, že se na hnízdě táta s mámom střídají. Měli ale letos dost starostí. Na vajíčkách seděli, když byla velká zima a lijáky. A přece dvě mláďátka vyvedli. Tak silná je rodičovská láska. Co se nalítali, než ty svoje drobečky vykrmili. Pozorovala jsem je každý den, jak s typickým pokřikem poskakují okolo hnízda a straší našeho kocoura Kubu, který je velký lovec a nepouští z nich oči. Kocour Kuba je 18letý stařec, ale stále akční lovec... Asi se pokusil na hnízdo vyskočit, z hnízda vylétli maličcí ptáčkové a spadli někam na zem. Kocoura jsem zavřela a hledali jsme, manžel i syn... Nenašli. Asi za týden jsem se pustila do pleť zahrádky a najednou slyším povědomý křik. Moji rehkové! A opravdu. Sedí

na trámu nedaleko hnízda a nejsou jen dva, jsou čtyři! Určitě to byli oni, vrátili se i se svými mláďaty zpátky domů. Rodiče ještě malé krmili, ale ti už statečně poletovali... Neviděli byste šťastnějšího člověka než mě v tu chvíli...

Kendy: A já se k pěknému článku přidám. KROUŽKOVÁNÍ PTÁKŮ. Již dlouhá léta pracuju "Kroužkovací stanice" při Národním muzeu. Odborníci- ornitologové (u nás to byl Karel Stružinský= Sejšek+ otec Červenky, náš věrný dopisovatel LOKALI) kroužkují ptáky odchycené do sítě // což jsme prováděli několikrát na LT právě se Sejškem a s velkým zájmem dětí //

nebo mláďata na hnízdě a pod. Na kroužku je mnoho důležitých údajů pro ornitology.
POKUD NALEZNETE UHYNULÉHO PTÁKA, který má kroužek- pošlete tento kroužek "Kroužkovací stanici". TO SPRÁVNĚ UDĚLAL bratr Logan, když našel na zahradě uhynulou sýkoru modřínku. Podívejte se, co dostal od "Kroužkovací stanice" zpětně za zprávu a co se z kroužku zjistí: NÁRODNÍ MUZEUM- Kroužkovací stanice, Hornoměřcholupská 34, 102 00 Praha 10-Hostivař (e-mail: krouzkovaci.stanice@nm.cz - tel./fax 271 961 256):

Děkujeme za hlášení kroužkovaného ptáka...Účelem kroužkování je výzkum tahu ptáků a sledování jejich biologie a ekologie. Výsledky kroužkování slouží nejen výzkumným účelům, ale jsou využívány i při ochraně ptáků, jejich hnízdišť a stanovišť.

Vysvětlivky: pullus- nevzletné mládě/ full grown- plně vzrostlý pták- rok narození nelze stanovit /- 1. rok- pták narozený v témže kalendářním roce / +1. rok- po prvním roce- pták nejméně loňský- rok narození nelze stanovit /- 2. rok- pták narozený v loňské roce / +2. rok- po druhém roce- pták nejméně předloňský, rok narození nelze stanovit.

Data kroužkování: Kroužek PRAHA S 504373, datum nálezu: 9.10.2012

Druh PARUS CAERULES- Sýkora modřínka, místo Praha 7- Troja
pohlaví neurčeno stát Czech Republik
věk 1 rok, datum 21.6.2012 souřadnice 50st.07' N 14st.25' E
místo Praha 8-Bohnice, okres / CZ17 mrtev delší dobu (3)
nalezen ve střešním okapu, pták ohlášen (01)

Kroužkovatel: Ježová Dana (1087)

Ref: 17.10.2012/A56229

Nálezce Vladimír Chochola,
Krosenská 542, 181 00 Praha 8

A když soutěž Dr. Midlocha, píše Viki, tak Terežka, 3. tř. Nový Bor:

POHÁDKOVÝ LES
Anička jde do lesa,
vítr volá : já se sam odnesu,
a když je v lese,
vidí že je vítr nenese.
Vidí divoženky,
jak se honí s motýlky.
Potom vidí bludičky,
proč nemají bobčky?
Protože je prošlapaly.
A pak vidí vity,
prý mají dlouhou chvítí.

MOJI MILÍ SKAUTŠTÍ BRATŘI A SESTRY Z "LOKALI-LANDU"

35. střediska JUNÁKA "Jaroslava Rady" z Prahy 10-Skálky,

dovolte mi, prosím, abych se s Vámi podělil o radost z loňské akce "BETLÉMSKÉ SVĚTLO"- transportovaného dne 17. prosince

(a to se i letos pomalu blíží) brněnskou skautskou štafetou v rychlíku 731 do města J. Á. Komenského, Jana Blahoslava a Karla st. ze Žerotína... statutárního města Přerova. Tradiční akce se zúčastnilo 5 zainteresovaných zájemců o "BS" z přerovského střediska JUNÁKA, 12 zájemců za 23. oddíl OS-Klubu Svazu skautů a skautek České republiky (SSS ČR) Přerov - s delegací ze střediska Fryšták a dalších 11 "civilních" zájemců z přerovské farnosti..

Prokázalo se tak, že rok co rok se počet zájemců o "BS" v žst. ČD Přerov zvyšuje z celého středomoravského regionu... Přišli si odpálit "BS" i členové Hanácké družiny Svojsíkova oddílu a Středomoravské družiny Fanderlíkova oddílu a štafetově ho předali do farností přerovského, kroměříšského a zlínského děkanátu.

V plném rozsahu je tak plněna idea duchovní dimenze skautingu v široké oblasti nejen Hané, ale také v Záhoří a na Valašsku.

Čtenářům skautského zpravodaje LOKALI 35. střediska JUNÁKA "Jaroslava Rady" na Praze 10-Skalce- zasílám již nové PF a zůstávám s oldskautským "SLOUŽÍM!" -

Váš oldskaut-senior ALBI z "Jižního Clondiku" - František Ant.Cigánek.

Frant. Cigánek

.....- rádce SmD SOVF a podrádce HDSO -

František Cigánek
ALBI
DPS Jižní čtvrť 1/25
750 02 P ř e r o v
tel. +420-644-209130
Česká republika 537 CZ

SKAUTSKÝ ODDÍL
VELENA
FANDERLIKA
STŘEDOMORAVSKÁ DRUŽINA

ATRI: Omlouváme se bratru Albimu, za zpožděný krásný dopis- když jsme se osobně setkali na Letenské pláni. Jeho připomínka "Betlémského světla" je i pro naše oddíly pobídkou...

Bratr ALBI, narodil se 25.ledna 1930- Věžky u Přerova, byl komunistickým vězňem...

Moc Ti děkujeme, bratře a zdravím Tě, i Tvé spolubratry, sestry...

PŘEDSTAVUJE SE: **HERMIONA**

Bohužel stalo se to, čeho jsem se obávala. Byla jsem požádána abych se představila v Lokali. Tak tedy : Jsem Hermiona

Ve skautu už jsem 6 let a z toho jsem byla 2 roky u Puštíků. Poprvé mě ke skautu (a to právě k Puštíkům) přivedla kamarádka s tím, že to bude sranda a poznám fajn nový lidi atd. U Puštíků se mi dostalo všeho, co mi slíbala a i mnohem víc. Dostala jsem svou přezdívku-Hermiona (neřeknu vám jak ani proč, je to tajemství :-)). Poznala jsem tam opravdové kouzlo výprav a hlavně táborů. Otázka je proč jsem tedy přešla k Sýkorkám?

Protože tam začala chodit má nejlepší kamarádka Soník a hroozně dlouho mě přemlouvala, abych k nim přešla, až jsem podlehla. Nikdy jsem toho nelitovala. Mám hrozně ráda lidi vnašemoddíle, hlavně Vlnku (moje skautské dvojče). Jinak se nám v oddíle starám o kroniky (skautskou i tu světlušek). A upřímně doufám, že jednoho krásného dne povědu oddíl. Vlastně na sebe musím prásknout ještě jednu věc, vůbec, ale vůbec mi nejde 1.pomoc. Takže pokud se vám

má něco stát (a já doufám, že ne) tak ať se to nestane v mém dosahu, protože po mě, pomoci byste se už nemuseli být takový jako dřív, pokud byste vůbec byli :D .Myslím, že to už ke mně (mým ,dovednostem')a skautu stačí.

Tak že dál. Chodím na základku do osmé třídy, a čím chci jednou být? No tak to fakt nevím. Můj oblíbený předmět je přírodopis a naopak nesnáším matiku, fyziku a chemii. Teď moje kroužky. Skauting, samozřejmě a angličtina. Dříve jsem chodila na dramatický kroužek, ale teď ho kvůli škole nestíhám. Což mě opravdu mrzí, protože hrozně ráda něco vymyslím, hraju a předvádím se. Ve svém volném čase ráda chodím ven s kámošema. I když někdy jsem radši sama doma, poslouchám hudbu a čtu si. Já miluju knihy. Není dne, kdybych si aspoň chvíli nečetla :-). Čtu snad všechno možný, ale nejradši mám fantasy.

Tak toto je asi všechno, a pokud vám to nestačilo, budete mě muset poznat osobně: D .

Takže se loučím, přátelé

Herm

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10
5. číslo 2012, ročník XXVII.

Adresa: Dürerova 2170, Praha 10, 100 00

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 1. 2. 2013

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Ruda - Rudolf Dobiáš, Žabka - Kateřina Vančurová,
ATRI - Karel Skála

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Střediskové stránky, přespání v Praze:

skauti-strasnice.unas.cz